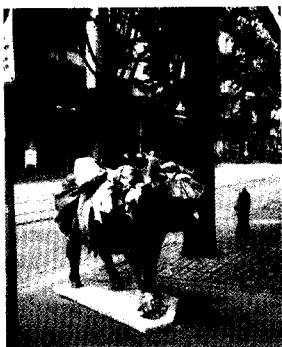

הפרה כבסיס לפרסומת הנסיון השוויצרי – מנה נוספת

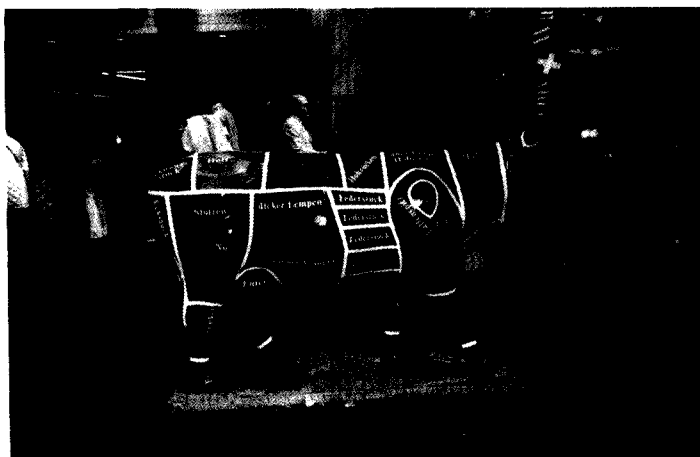
בחברת הקודמת של "משק הבקר והחלב" כבר הבאנו מרעיונות הפרסומאים על רקע גוף הפרות. הנה עוד כמה ביצועים נאים למדי לרעיונות הללו. אולי מישהו יאמץ לעצמו רעיון פשוט כזה: שפרה או עגלה ישמשו רקע לפרסומת לקידום שיווק חלב ומוצריו – ולא רק דוגמניות יפות (אך רוות מדי, לטעמי – מי שחושב כמוני, אלי!). למשל, עד כמה שידוע לי, רק בח"ר עלית מנצל טוב מראה של הפרה במטרה לקדם השוקולד שלהם עשרות שנים, וזה עדיין פועל טוב. להווה ידוע, הפרה היא זאת המניבה את החלב.

לפני כחודש קיבלתי ספר עם תמונות כל הפרות/הפסלים שהוצבו בזמנו בעיר ציריך – העיריה דאגה להנציח את האירוע המרשים הזה. אך לא הסתפקה בעידוד המסחר בעיר, אלא אירגנה מכירה פומבית של מאות הפסלים הללו. כפי שסופר לי, הפסלים השיגו מחירים גבוהים מעל למשוער (אפילו בבקר חי). המחיר הממוצע הגיע לרמה מעל 6,000 פרנקים שווייצריים, שווי-ערך לכ- 15 אלף ש"ח – בעוד מחיר השיא ששולם הגיע מעל 22,000 פר"ש (כ-55 אלף ש"ח). מוסכם היה על מוכרי הפסלים, שאת סכומי המכירה הפומבית יתרמו לטובת הקהילה – רווחה, איכות סביבה, בריאות וכדומה – כמובן, אחרי כיסוי הוצאות יוצרי הפסלים ומאייריהם האומנים. נכון, גם בשוויץ אוהבים כסף (איפה לא?), אך יותר מזה אוהבים מה אפשר לעשות בו, בעיקר לטובת הכלל; רעיונות לחיקוי. הנה עוד כמה דוגמאות להנאתכם.

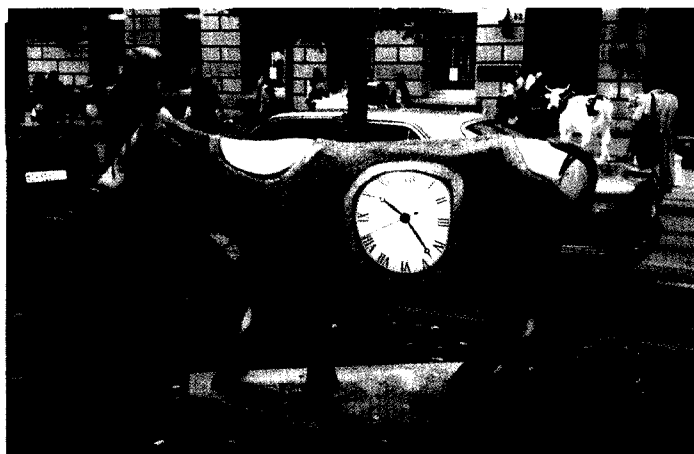
מרדכי מלען

פרות שקטות ומונומסות, לא מלכלכות ולא פותחות את הפה.

גם אטליו זקוק לקונים.

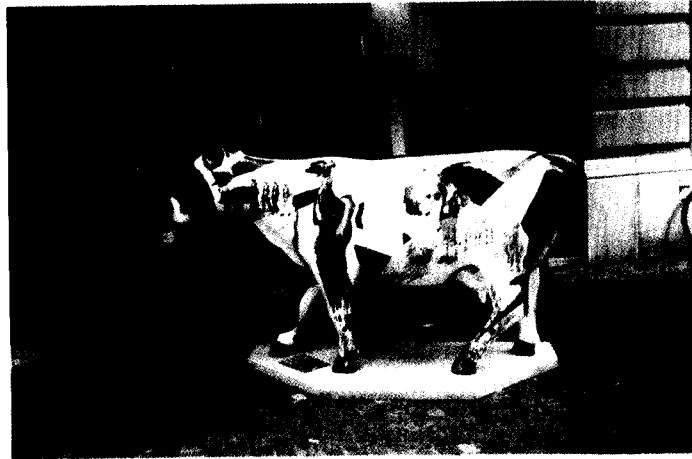

לפרה אצל השען יש עור
עבה.

הצעה לחופשה באיי-הדרום;
דרך החלון נראה הגוף
בתוספת יפהפיה בביקיני
צר.

בחזית חנות לאופנת גברים.

"כך חוסכים כיום" -
האחוזים על העטיון.

פטמה לכל טעם - גרסה
שווייצית נועזת.

